

Zakaj vključevati skupnosti v upravljanje z vodami?

Ali strokovnjaki zadostujejo za zagotovitev kakovostnih okoljskih in družbenih rešitev ali je pri tem pomembno, celo potrebno, vključiti ljudi, skupnost, civilno družbo?

Urbani parki in vrtovi, ponikovalna polja, zelene strehe, sonaravno urejeni zadrževalniki so različne oblike številnih možnosti uporabe sonaravnih rešitev, ki v urbanih okoljih pomagajo pri obvladovanju padavinski voda. Zadržujejo vodo, kar zmanjša možnost poplav ob vse bolj intenzivnih padavin, s katerimi se soočamo. Poleg te ključne naloge pa sonaravne rešitve nudijo dodatne koristi, kot so podpora lokalnim habitatom, bogatenje podtalnice, zniževanje temperature zraka v poletni mesecih, zmanjševanje toplogrednih plinov, omogočajo prostor za rekreacijo in sproščanje prebivalcev ter privlačen videz mest.

Večnamenskost rešitev koristi okolju in družbi. Ob tem pa se poraja vprašanje, ali so koristi enake za vse prebivalce, ne glede na njihovo starost, spol, raso, etično pripadnost ali socialno-ekonomski položaj? Raziskave kažejo, da se najpogosteje ozelenjuje bogatejše predele mest, kar še dodatno prispeva k dvigu vrednosti nepremičnin, s tem pa k še večjim družbenim razlikam. Prav tako raziskave kažejo, da moški javni prostor v večji meri uporabijo za rekreacijo in sproščanje, ženske pa za opravljanje skrbstvenega dela, naj si bodi za srkb starejših in otrok ali pa za tekanje po opravkih za družino.

In kako se v Sloveniji, drugje po Evropi in v Ugandi končne uporabnike vključuje v sprejemanje odločitev, ki vplivajo na porabo vode kot ključne dobrine? **Ali je pri oblikovanju omenjenih sonaravnih rešitev v urbanih sredinah prisoten multidisciplinaren pristop, ki koristi meščanom in naravi?** In kako je pri klasičnih ureditvah, ki vplivajo na porabo vode kot javne dobrine, kot so namakanje, opremljanje naselij s komunalno ureditvijo, umeščanje novih hidroelektrarn ter protipopolavna zaščita?

Okrogla miza se bo z namenom razumevanja v kakšnem obsegu, na kakšen način in v kateri fazi procesa se končne uporabnike vključuje v upravljanje vodnih virov sprva osredotočila na obstoječe prakse delovanja v Sloveniji, Evropi in Ugandi. Opravljen bo tudi razmislek ali sedanje prakse vsem prebivalcem prinašajo enake koristi ali so morda nekatere skupine iz njih izvzete. Za zaključek pa se bo razprava osredotočila na iskanje načinov za zgodnje in celovito vključevanje različnih ciljnih skupin v ta proces, vse z namenom zagotavljanja na eni strani enakih koristi okoljskih rešitev za vse skupine, na drugi pa za preprečevanje poglobljanja družbenih neenakosti.

Pod spretno taktirko moderatorke Alje Bulič (KUD Center 21 – Varuhinje rek), bodo rešitve z nami iskali:

- dr. Alexandra Popartan (Laboratorij za kemijski in okoljski inženiring, Univerza v Gironi),
- dr. Andrej Lukšič (Fakulteta za družbene vede, Univerza v Ljubljani),
- Alenka Zalaznik (Limnos),
- Bolingo Ntahiru (Hope of Children and Women Victims of Violence, Uganda) ter
- Ana Kalin (Forum za enakopraven razvoj).